

Beskyttelse, Hjælp og Vejledning. Jeg synes, man altid savner den, hvor som helst dette Spørgsmaal føres frem.

Jeg skal ikke komme ind paa store politiske Betragtninger. Der er holdt saa mange og saa mange gode Taler, at der ingen Anledning er for os menige Medlemmer til at gentage, hvad der allerede er sagt, eller fordybe os i disse Emner. Men da jeg ikke tager Ordet saa tidt som i mine første Rigsdagsaar, for en 16 Aar siden, vil jeg dog, da jeg nu har Ordet, sige min Mening om det, der, om jeg saa maa sige, angaar hele Familien, nemlig det danske Folk. Da jeg kom ind paa Rigsdagen kun 28 Aar gammel, havde jeg en stærk Følelse af, at nu var der forundt mig den store Lykke at komme til at høre hjemme blandt Folkets kaarne Mænd, 114 var vi den Gang. Jeg var, skønt ivrig Socialdemokrat, alligevel af den Opfattelse, at hvad enten det nu var Lars Dinesen eller Neergaard eller J. C. Christensen eller Zahle eller Slengerik, var vi alle besjælet af det samme Ønske og mødte med den samme Villie til at gøre det bedste for Folk og Land. Og jeg vil haabe, det er Tilfældet den Dag i Dag, at enhver ud fra sin politiske Opfattelse arbejder med til at fremme de Ting, som han mener er til Bedste for det fælles Samfund, for hele Familien, som jeg helst vil kalde det danske Folk i denne Forbindelse.

Men naar man saa efter 16 Aar ser det hele splittes i snart en halv Snes Partier — 8 har vi nu, Socialdemokraterne, for at tage de bedste først, Radikale, Venstre, frisindet Landsparti, det ærede Medlem Hr. Kaysers Erhvervsparti, det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Holsteins Parti og det slesvigske Parti, og der er jo bebudet et nyt, nemlig Gaardmandspartiet —, maa jeg sige: Hvor bærer det i Grunden hen? Familien er blevet meget splittet, og Forældrene har ikke megen Myndighed. Jeg kommer til at tænke paa en Gang, jeg var til Skovfest i min grønne Ungdom, hvor der blev holdt politisk Foredrag, og en Taler begyndte med at sige: Man skal vælge sine Forældre med Forstand. Det kunde jeg den Gang ikke forstaa; men senere har jeg hittet ud af det, det er Ministrene, man skal vælge med Forstand, det vil sige først Rigsdagsmændene, og saa kommer Ministrene bagefter. Det gjorde Vælgerne ikke i 1920, men af Skade er de formentlig blevet klogere. I Øjeblikket ligger det saaledes, at Forældrene har

ingen Myndighed over Familien, og Familiens Medlemmer er splittet som ingen Sinde før.

Hvor bærer alt dette hen? Ja, naar man er kommet et Stykke op i Fyrreerne, begynder man maaske mere end tilforn at gruble over Tilværelsens Gaade, at spørge sig selv, hvorfor er du blevet til? Jeg føler en Trøst, naar jeg overvejer det Spørgsmaal, at jeg er ganske uskyldig i, at jeg er kommet ind i Verden. Hvilke Fejl og Synder jeg end har begaaet, er jeg sikker paa, at paa eet Punkt er jeg uskyldig, jeg er uskyldig i, at jeg er blevet født. Det er der ingen af os, der er Skyld i; men vi er nu en Gang blevet bestemt til at gaa paa denne Jord, og enten vi er født saadan eller saadan, i Storbyens Baggaard eller paa Slottet, i Proprietærgaarden eller i Hytterne derude ved Mosen, møder vi, naar vi en Gang er født, alle med den samme Livets Ret.

Og det er det store Spørgsmaal, jeg gerne vil henvende mig til den højtærede Indenrigsminister om. Jeg kommer til at tænke paa de mange Gange, vi to kørte sammen med Masned Sundtoget i Krigens Tid og drøftede de mange almindelige Spørgsmaal, og da jeg med virkeligt Udbytte samtalede med den højtærede Minister. Og jeg vil da gerne sige til ham som den unge i dette Ministerium: Skulde det ikke være muligt at føre vor Politik op i et højere Plan, at faa netop det Synspunkt lagt til Grund, at vi alle er Børn af det samme Folkehjem, at vi alle møder med den samme Barnets Ret. Og dér er det det største og vigtigste Spørgsmaal, bortset fra Bankkrakket, og hvem der er Ministre, og det hele, at skaffe dem, der gerne vil arbejde, men ikke kan faa Lov dertil, noget at bestille, saa at de paa hæderlig Vis kan tjene Brødet. Her er der ingen Vej udenom. I vort fælles Samfund maa det gælde, hvad enten vi er 8 Partier eller eet: enten Arbejde eller Hjælp.

Jeg vil gerne have dette lagt til Grund for Samfundsopfattelsen: at vi møder med denne samme Ret fra den Stund, da vi aander i denne Verden. Jeg vilde ønske for os her i Rigsdagen, bortset fra Partiforskellighed, at denne Aand maatte komme til at gennemsyre os, naar vi atter mødes til en ny Finanslovdebat. Jeg synes, at noget saadant som det, vi hører om, at det er kommet dertil i vort store tyske Naboland, at Børnene ligger og ihjelsulter paa Trappegangene, maa opfordre os til at forlade Smaakævlet og tage Vare paa